

2452

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO NR KN.I. 10.4131-1- 146 / 11

z dnia 18 maja 2011 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

orzekam
nieważność uchwały Nr VI / 40 / 2011 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 29 marca 2011 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentów miejscowości Tomice i Mirosławki położonych w obrębach geodezyjnych Tomice, Mirosławki i Rybojedzko gmina Stęszew - ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

Uchwałą Nr VI / 40 / 2011 z dnia 29 marca 2011 r. doręczoną Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 20 kwietnia 2011 r. Rada Miejska Gminy Stęszew przyjęła plan zagospodarowania przestrzennego dla fragmentów miejscowości Tomice i Mirosławki położonych w obrębach geodezyjnych Tomice, Mirosławki i Rybojedzko.

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały – organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 ze zm.) w planie miejscowym określa się granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów.

W punkcie 2 opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska – pismo z 12 lipca 2010 r., nr RDOŚ-30-OO.III-7041-794/10/pw. - wskazano, że na rysunku planu powinna być zaznaczona granica obszarów Natura 2000, o których mowa w § 7 pkt 3 i 4 uchwały tj. „Ostoja Rogalińska” PLB300017 i „Ostoja Wielkopolska” PLH300010. Ostatecznie na załączniku graficznym planu nie wprowadzono granic, o których mowa w ww. opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, co powoduje naruszenie zasad sporządzenia planu, w zakresie określonym w ww. przepisie ustawy.

Ponadto niewprowadzenie na rysunku planu wymienionych w tekście uchwały granic terenów Natura 2000 powoduje brak możliwości jednoznacznego powiązania tekstu planu z rysunkiem, co z kolei stanowi naruszenie zasad sporządzenia planu określonych w § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia

2003 roku w sprawie wymaganego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. z 2003 r. Nr 164, poz. 1587 ze zm.), zgodnie z którym „na projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenie umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego”.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy „plan miejscowy sporządza się w skali 1:1000 z wykorzystaniem urzędowych kopii map zasadniczych albo w przypadku ich braku map katastralnych . W szczególności uzasadnionych przypadkach dopuszcza się stosowanie map w skali 1:500 lub 1:2000, a w przypadku planów miejscowych, które sporządza się wyłącznie w celu przeznaczenia gruntów do zalesień lub wprowadzenia zakazu zabudowy dopuszcza się stosowanie map w skali 1:5000”.

Wprowadzony w § 24 planu zakaz zabudowy wyklucza się z ustaleniami 1§ 13, § 25 i § 27, w których ustala się odpowiednio: możliwość lokalizowania przedsięwzięć infrastrukturalnych celu publicznego, w tym w myśl § 28 planu realizacji obiektów o wysokości ponad 50 m.n.p.m., dopuszcza się na terenach 1RM, 2RM i 1MN/ZP realizację urządzeń budowlanych, niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania tych terenów czy dopuszcza się wzdłuż pasów drogowych dróg publicznych, dopuszcza się wzdłuż duktów leśnych realizację ścieżek pieszo - rowerowych i obiektów małej architektury.

Dopuszczenie na terenie objętym planem realizacji jakichkolwiek obiektów budowlanych stoi w sprzeczności z wprowadzonym w planie zakazem zabudowy, a w konsekwencji – poprzez przyjęcie niewłaściwej skali rysunku planu - narusza zasady sporządzenia planu, o którym mowa w wyżej przytoczonym przepisem art. 16 ust. 1 ustawy.

Zgodnie brzemieniem art. 20 ust. 1 ustawy, sprzed zmiany wprowadzonej ustawą z 25 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków (Dz. U. Nr 130, poz. 871), „plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu jego zgodności z ustaleniami studium”.

W obowiązującym dla gminy Stęszew studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, przyjętym uchwałą Rady Miejskiej Gminy Stęszew nr XXXIX/370/2010 z dnia 28 września 2010 r. nie określono terenów wyłączonych spod zabudowy, stąd też ustalanie w planie

zakazu zabudowy jest niezgodne z ustaleniami studium, co w konsekwencji powoduje naruszenie wspomnianej zasady sporządzania planu.

Biorąc powyższe pod uwagę powyższe okoliczności należało orzec jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu

Administracyjnego w Poznaniu – za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego – w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek

2453

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO NR KN.I-10.4131-1- 152/11

z dnia 18 maja 2011 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.)

orzekam

nieważność uchwały Nr VII/36/2011 Rady Gminy Wągrowiec z dnia 28 lutego 2011 roku w sprawie uchylenia Uchwały Nr XXI/209/2000 Rady Gminy Wągrowiec z dnia 30 listopada 2000 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego Gminy Wągrowiec na obszarze wsi Wiatrowiec – ze względu na istotne naruszenia prawa.

UZASADNIENIE

W dniu 28 lutego 2011 r. Rada Gminy Wągrowiec podjęła uchwałę Nr VII/36/2011 w sprawie uchylenia Uchwały Nr XXI/209/2000 w sprawie uchwalenia zmiany planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego Gminy Wągrowiec na obszarze wsi Wiatrowiec , którą doręczono Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 20 kwietnia 2011 r.

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 ze zm.) w celu ustalenia przeznaczenia terenów oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy rada gminy podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego. Po podjęciu przez radę ww. uchwały wójt, burmistrz lub prezydent miasta sporządza plan w trybie i na zasadach przewidzianych w art. 15 – 17 ustawy, a następnie przekazuje radzie do uchwalenia.

Przedmiotowa uchwała, uchylająca uchwałę w sprawie miejscowego planu zagospo-

darowania przestrzennego, skutkuje powstaniem stanu prawnego, w którym dla terenu objętego tym planem nie można określić żadnego przeznaczenia – takie bowiem, zgodnie z powołanym art. 14 ust. 1 ustawy, ustala się wyłącznie w planie miejscowym.

W tej sytuacji należy stwierdzić, że przedmiotowa uchwała stanowi w istocie specyficzny rodzaj zmiany planu miejscowego.

Zgodnie zaś z treścią art. 27 ustawy zmiana planu miejscowego następuje w takim samym trybie w jaki jest on uchwalany.

Do niniejszej uchwały nie przedstawiono zaś dokumentacji prac planistycznych, wymaganej przepisami art. 20 ust. 1 ustawy, świadczącej o fakcie przeprowadzenia w prawidłowy sposób procedury sporządzania i uchwalania planu, co potwierdził w swoim piśmie z dnia 20 kwietnia 2011 r. Wójt Gminy Wągrowiec.

Tym samym naruszone zostały zapisy art. 27 ustawy.

W orzecznictwie sądowym konsekwentnie przyjmuje się stanowisko, iż w świetle art. 27 ustawy każda zmiana planu zagospodarowania przestrzennego będąca zmianą przepisu gminnego wymaga przestrzegania ustalonego w art. 17 ustawy o planowaniu trybu postępowania jak przy sporządzaniu planu zagospodarowania przestrzennego. Pominięcie tych czynności stanowi istotne naruszenie trybu uchwalania zmian planu powodujące nieważność uchwały na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy.

Tak więc w niniejszej sprawie należało wyczerpać całą procedurę przewidzianą ustawą, poczynając od podjęcia uchwały o przystąpieniu do sporządzania (zmiany) miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, co wynika z art. 14 ust. 1 ustawy, z uwzględnieniem przepisu art. 17 ustawy, określającego procedurę uchwalania planu.